

vakblad voor de poppen- en berenliefhebber

Nr. 119

Poppen & Teddy-Beer

lente 2018: € 5,75

Uitgave
Poppen
Z.O.Z.

W REELDBEREN

Engeland: Bearcrafty

Mijn naam is officieel Catharina Kammers maar de meeste kennen mij als Ineke of Cathy. Hier In Engeland hebben ze moeite met de letter "T" en ik weet nooit wie ze roepen omdat het zo anders klinkt. Ik ben geboren in Nederland en woonde het grootste deel van mijn leven in het pittoresk dorpje Zegge in Noord Brabant waar ik opgroeide in een gezin van 3 kinderen met een hardwerkende moeder die de eindjes aan elkaar moest knopen.

Toen in die tijd was je eigen kleding maken de goedkoopste manier en mijn moeder motiveerde ons daar sterk in door creatief bezig te zijn met zowat alles wat je jezelf maar kunt bedenken. Ik maakte al poppenkleertjes van jonge leeftijd, ik was niet echt aangetrokken tot poppen maar vond het geweldig om kleding voor hun te maken, naaien, breien haken alles werd uit de kast getrokken en geleerd met support van mijn moeder.

Op de leeftijd van 12 waren er eigenlijk altijd wel naaimachines uitgezet op de

keukentafel, soms zaten we daar met zijn allen iets te maken of moesten we een afspraak maken wie de tafel kreeg om een patroon te knippen. Wat ik wilde worden toen ik jong was: kapster, maar met het vervoer in die tijd en het kleine dorpje waar we woonde was dit niet mogelijk. Toen ik op school zat passeerde ik onverwachts een atelier en hoorde de naaimachines zoemen, dit waren uiteraard industriële machines maar ze maakte indruk op mij...dit wil ik ook...

Natuurlijk was een baantje snel gevonden in die tijd en ik ging werken bij V. Gils in Oud-Gastel, daar leerde ik al snel de geheimjes van het vak en was ik in staat een colbert te maken zo je ze in de winkel kocht, uiteraard werd al mijn eigen kleding toen al door mij zelf gemaakt. Nadien vond ik mijn werk in het maken van gordijnen en kreeg een tussenstop toen mijn zoon werd geboren.

Ik stopte met werken om alle aandacht aan hem te kunnen geven, vrije tijd werd gebruikt met breien en naaien voor de

kleine en mezelf, hoewel het voor mezelf een beetje afnam, baby en kinderkleding maken is veel leuker. Mijn zoon groeide op en uiteraard willen ze dan geen eigen gemaakte kleding meer dragen, ik ging terug aan het werk en de naaimachines kregen hun welverdiende rust, de breinaalden werden uit de kast getrokken en we gingen truien breien.

Na enkele ingrijpende gebeurtenissen in mijn leven en emotioneel zo gigantisch op

slot te zitten maakte ik het besluit om naar Engeland te verhuizen, daar aangekomen had ik tijd, veel tijd nodig om mezelf terug te vinden.

Na enkele jaren besloot ik mijn naaimachines te gebruiken om mezelf bezig te houden en te zien of zij me uit mijn depressie konden halen. Een sterfgeval in de aangetrouwde family deed me besluiten om iets te doen met een jas die hier nog aan de kapstok hing en vroeg mezelf af of het een goed idee was om er een beer van te maken als herinnering, zagezegd zo gedaan, veiligheid oogjes en joints werden aangeschaft, patroontje

gezocht en het eerste beertje was geboren en mijn nieuwe hobby.

De beer van de jas was leuk maar ik zag dingen waarvan ik dacht dat die beter konden. Meer familie leden kwamen met de vraag voor een beer en dit gaf mij de gelegenheid om dingen te verbeteren en te technieken te leren of aan te leren. Meer en meer mensen gingen vragen om een beer voor hun te maken en dat deed me besluiten om een naam op te zetten en proberen iets professioneel te doen.

Mijn handelsnaam werd "Bearcrafty" dit met het idee dat de naam openstaat voor

meerdere Krafts en beren. Uiteraard startte ik op met memory beren of beter vertaalt herinneringen beren, deze beren worden gemaakt van speciale kleding die een mooie herinnering heeft, dit kan zijn babykleding, opa's lievelings trui, je trouwjurk, je werk kleding of wat de mooiste herinneringen terugbrengt en deze kleding wordt gebruikt om een beer te maken. Aan mij om de mooiste combinaties te vinden met de kleding die ik toegestuurd krijg, dan werken binnen de wensen van de klant, al gauw merkte ik dat dit mijn creativiteit beperkte, ik kan uiteraard best een week aan 1 beer werken maar het moet voor sommige gemaakt worden in het afgesproken budget. Ik kon niet 1 beer normaal laten gaan zonder er iets extra's bij te doen, ik kan geen beer terugsturen als ik niet tevreden met hem of haar ben.

Deze creativiteit die ik miste besloot me om pluche beren te proberen, een mooi stukje synthetisch bont werd gekocht en mijn eerste beer "Peanut" was geboren, hij zit nog steeds op de plank hier, hij kreeg een eigen gebreid truitje en opende een hele nieuwe wereld voor mij, ik ging op onderzoek uit op het internet, kocht boeken en bezocht forums om meer te weten te komen over hoe en wat mogelijk was, ik wil per se goede jointed beren maken, een beer die niet kan zitten omdat zijn bene en armen alle kanten op zwengelen is voor mij meer een speelgoed beer, het leuke effect komt bij een beer goed naar boven met een speciale pose van het hoofd waar de armen het lichaam kunnen ondersteunen.

Patronen werden bestudeerd en als snel gemaakt door mijzelf, meer faux fur werd gekocht en als ik een beer verkocht investeerde ik het gelijk terug in ander materiaal of tools die ik kon gebruiken, ik

ging neuzen maken van klei, ging ogen schilderen, ontwierp nieuwe voeten op de embroidery machine etc.

Ik heb nog een lange weg te gaan maar ik denk dat mijn stijl is gezet met de herinnerings beren, de fur beren zijn allemaal 'One Of A Kind' ik maak er geen twee dezelfde, 2x met het zelfde materiaal werken is niet zo leuk en uitdagend, Ik kan starten met een idee voor een beer zodra ik de fur zie, maar het kan halverwege totaal veranderen als ik de expressie in het gezicht zie. Zo kan een idee voor een beer opeens uitkomen op een draakje of een kat of konijn. Vaak merk ik ook dat ik 5 dieren wil maken terwijl ik er aan werk, mijn fantasie gaat alle richtingen uit, en ik heb nog zoveel wat ik zou willen.

Langharig bont vind ik het leukst om mee te werken, en ik kan hier een beer van 45 cm van maken of een 10 cm beertje, het is hard werk maar ben altijd weer zo blij als ik het resultaat zie. Mohair en alpaca kan misschien de toekomst zijn ik ben nog op ontdekkings toer wat vinden de verzamelaars leuk of leuker. Mijn eerste mohair beer bracht mijn oude hobby terug met het maken van kleding, dit beertje kreeg een leuk jurkje en broekje denk nu dat ik mijn mohair beren vaak zal aanbieden met kleding, het is meer werk maar je kunt zeggen dat je echt alles zelf hebt gemaakt.

Ik begon dit als een hobby maar zit inmiddels hele dagen op mijn kamer Het is niet alleen het naaien ook foto's maken, en certificaten die met de beren meegaan, en soms kan het inpakken en posten van een beer behoorlijk veel tijd in beslag nemen als je computer of printer niet meewerken.

Ik denk dat ik de traditionele stijl beer toch het leukst vind om te maken. Tegenwoordig zie je zoveel talent met zoveel technieken zo mooi needle felted gezichten etc., de mooiste fantasie beesten, echt art te noemen. Ik probeer een eigen kringetje fans op te bouwen en heb nog niet echt kunnen vinden wat het meest gewild is, grote beer, miniatuur beer, mohair, synthetisch, zoveel stijlen, en ik merk vaak dat de mooiste lapjes op de grootste afstand zitten.

Ik denk niet dat ik met mijn fur beren al een eigen stijl heb gemaakt, ik maak ze nog steeds allemaal anders, open mond, dichte mond, oogleden, klei neus, geborduurde neus, grote neus kleine neus, de voeten verschillende patronen zijn daarvoor gebruikt, hoog oor, laag oor, ze hebben allemaal iets speciaals en ik vind

ze allemaal leuk. Soms heb ik een beer die mislukt omdat ik iets nieuws wil proberen zoals een needle felted neus, het verandert de totale expressie van de beer, en als ik het dan niet meer leuk vind gaat hij in mijn eigen collectie oefenstukjes, ik verkoop ze niet gewoon omdat ik ze niet goed vind, soms geef ik er 1 weg.

De herinnering beren, deze mogen gewoon niet falen, die moeten altijd goed zijn, na zon 25 beren gemaakt te hebben en veranderingen aan te brengen hier en daar ben ik blij met het resultaat en mijn patroon, deze zijn nu duidelijk herkenbaar als Bearcrafty beer, sommige willen handgemaakte ogen in een kleur of met glitter, sommige willen wimpers, lachende mond of traditionele mond, hoedjes, vestjes, jasjes, dassen etc. alles is mogelijk en alles wordt gevraagd, de mooiste projecten zijn beren waarbij ik volledige vrijheid krijg in creatie, maar ook de meest simpele beer heeft zijn eigen karakter in dit geval.

Mijn inspiratie komt heel vaak van de kleding of het lapje fur wat ik in mijn handen krijg, zodra ik dit zie krijg ik al

een ruw idee over het eindresultaat, uiteraard is dat geen garantie maar de start is gemaakt, soms krijg ik ook inspiratie van een andere beermaker, en dat kan of het materiaal zijn dat gebruikt wordt of een kleding stukje, De ogen, alles wat ik leuk vind kan mij inspireren op een bepaalde manier.

Mijn beren veranderen nog steeds in stijl, de eerste beer die ik maakte was leuk maar ik zag geen WOW factor, weet je, ik gebruikte plastic ogen en verbindingen, nu is alles glas en originele kotters pin joints, voor mijn herinnering beren ben ik nu bijzonder blij met het resultaat en deze zullen niet zoveel meer veranderen.

Soms weet ik niet of ik blij moet zijn of beledigd als mensen aan mij vragen voor mijn patroon, dit patroon is nu mijn handelsnaam ik moet dit beschermen, daarbij al zou iemand mijn patroon hebben dan wil dit nog niet zeggen dat ze dezelfde beer kunnen maken, een beer is meer dan een patroon alleen, je legt er je hart en je ziel en je technieken in, dit alles maakt het jouw beer. Waar nodig blijf ik verbeteren.

Het leukste blijft toch wel het vormen van het hoofd en dat het uiteindelijk vullen van de beer, dit brengt hem tot leven.

De meeste van mijn beren worden verkocht door mijn facebook pagina www.facebook.com/bearcrafty en mijn eigen website www.bearcrafty.co.uk Worden ze daar niet verkocht dan gaan de naar de Nederlandse website Bearcentre, of later Ebay en Etsy maar vaak is dit niet nodig omdat vele beren gemaakt worden in opdracht of op verzoek.

Uiteraard heb ik ook mijn eigen favoriete beren, zowel in de herinnering beren als in de fur beren, sommige stelen gewoon mijn hart met die speciale look die ze soms hebben: 'De droopy Eye' laten je smelten, toch houd ik ze nooit voor mezelf, ik zie mensen jubelen om de beer te mogen kopen dat geeft zoveel voldoening, ik houd alleen de in mijn ogen "mislukte" beertjes voor mezelf.

Wat mijn toekomst gaat brengen... ik weet het niet... ik vraag me alleen af wat de toekomst voor mij in de planning heeft. Het zou herstikke leuke zijn als Bearcrafty herkent en gewild gaat worden om de designs, dat ik ook voor de fur beren een eigen signature kan ontwikkelen alhoewel ik nog niet zeker weet of dit nodig is.

Ik ben nog steeds op ontdekking toer, het is hard werk om voor jezelf en je creaties op te komen en gezien te worden als iets collectieve, ik ga geen uitdaging uit de weg, het enige wat me stopt is tijd helaas is dat wel beperkt met alles wat we doen.

*Catharina Kammers,
Grimby, United Kingdom.*

info@bearcrafty.co.uk
www.bearcrafty.co.uk